

och för det andra hindrar företag som redan är etablerade i grekland från att utveckla sina verksamheter på grund av att de inte ges möjlighet att konkurrera effektivt med företag som redan är väletablerade på marknaden, ett resultat som enligt domstolens praxis strider mot etableringsfriheten. Detta fastställande av fraktsatser och villkor för transporter är inte förenligt med artikel 96.2 FEUF (eftersom kommissionen inte har beviljat erforderligt tillstånd) och skyddar inte sårbara branscher och avlägsna regioner. Att grekiska staten endast föreskriver miniminivåer för fraktsatser vid transport av flytande bränsle med kommersiella vägtrafikfordon är oförenligt med reglerna om fri konkurrens och måste upphöra omedelbart.

Kommissionen hävdar även att lag 3054/2002 ger den grekiska regeringen möjlighet att kontrollera antalet privata tankbilar i vägtrafik. Bestämmelsen i fråga strider därför mot etableringsfriheten, då det är en av de grekiska lagbestämmelser som i slutändan syftar till att inte bara bevara transportörer av petroleumvaror som en slutet yrkesgrupp utan också bevara maktställningen för alla bolag verksamma på denna marknad. Att administrativt bestämma antalet tankbilar för bolag som handlar med petroleumprodukter är inte nödvändigt för att anpassa dessa företag till marknadsvillkor och är inte berättigat med hänsyn till allmän säkerhet (trafiksäkerhet) och folkhälsa.

Kommissionen anför att Republiken Grekland inte har lämnat tillräckliga förklaringar och detaljer för att motivera ovan nämnda inskränkningar. Artikel 4 i lag 383/1976 och artiklarna 6 och 7 i lag 3054/2002 jämte ministerbesluten om genomförande av dessa lagar samt föreskrivandet av fasta fraktsatser (inom vissa intervall) för transporttjänster som tillhandahålls med kommersiella fordon strider därför mot artikel 49 FEUF (f.d. artikel 43 EG).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Rechtbank Amsterdam (Nederländerna) den 8 juli 2010 — A. Salemink mot Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekering (UWV)

(Mål C-347/10)

(2010/C 246/53)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Rechtbank Amsterdam

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: A. Salemink

Motpart: Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekering (UWV)

Tolkningsfråga

Utgör de EG-rättsliga regler som syftar till att inrätta fri rörlighet för arbetstagare — särskilt bestämmelserna i avdelningarna I och II i förordning nr 1408/71⁽¹⁾ och artiklarna 39 och 299 i EG-fördraget (nu artikel 45 FEUF och artikel 52 FEU jämförda med artikel 355 FEUF) — hinder för att en arbetstagare som arbetar utanför Nederländerna på en fast anläggning inom det nederländska kontinentalsockelområdet för en i Nederländerna etablerad arbetsgivare inte omfattas av den nationella lagstadgade socialförsäkringen för arbetstagare endast därför att vederbörande inte är bosatt i Nederländerna utan i en annan medlemsstat (i detta fall i Spanien), även om han är nederländsk medborgare och även om vederbörande har beretts möjlighet att teckna en frivillig försäkring under väsentligen samma villkor som om det hade gällt den obligatoriska försäkringen?

⁽¹⁾ Rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjer flyttar inom gemenskapen (EGT L 149, s. 2–50; svensk specialutgåva, område 5, volym 1, s. 57).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments (Republiken Lettland) den 9 juli 2010 — SIA Norma-A och SIA Dekom mot Ludzas novada dome

(Mål C-348/10)

(2010/C 246/54)

Rättegångsspråk: lettiska

Hänskjutande domstol

Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments (Republiken Lettland)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: SIA Norma-A och SIA Dekom

Motpart: Ludzas novada dome

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 1.3 b i direktiv 2004/17/EG⁽¹⁾ tolkas på så sätt att ett avtal enligt vilket en entreprenör ges en rätt att bedriva kollektiv busstrafik anses utgöra ett koncessionsavtal om allmännyttiga tjänster, när avtalet innebär att vederlaget till viss del består i att utnyttja de aktuella tjänsterna och att den upphandlande enheten ska ersätta tjänsteleverantören för förluster som uppkommer i samband med utnyttjandet, varvid det följer av de offentligrättsliga bestämmelser som reglerar tillhandahållande av de aktuella tjänsterna och av avtalsbestämmelserna att verksamhetsrisken är begränsad?
2. Om svaret på den första frågan är nekande, är artikel 2d.1 b i direktiv 92/13/EEG, i dess lydelse enligt direktiv 2007/66/EG⁽²⁾, direkt tillämplig i Republiken Lettland sedan den 21 december 2009?
3. Om svaret på den andra frågan är jakande, ska artikel 2d.1 b i direktiv 92/13/EEG tolkas på så sätt att den är tillämplig på offentliga kontrakt som tilldelats före utgången av fristen för att införliva direktiv 2007/66/EG med nationell rätt?

-
- ⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/17/EG av den 31 mars 2004 om samordning av förfaranden vid upphandling på områdena vatten, energi, transporter och posttjänster (EUT L 134, s. 1).
- ⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/66/EG av den 11 december 2007 om ändring av rådets direktiv 89/665/EEG och 92/13/EEG vad gäller effektivare förfaranden för prövning av offentlig upphandling (EUT L 335, s. 31).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Korkein hallinto-oikeus (Finland) den 12 juli 2010 — Nordea Pankki Suomi Oyj

(Mål C-350/10)

(2010/C 246/55)

Rättegångsspråk: finska

Hänskjutande domstol

Korkein hallinto-oikeus

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Nordea Pankki Suomi Oyj

Motpart: Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö

Tolkningsfråga

Ska artikel 13 B d punkterna 3 och 5 i sjätte direktivet 77/388/EEG⁽¹⁾ tolkas så, att sådana Swifttjänster som beskrivs under punkt 1 i förevarande beslut, vilka används vid överföringar av betalningar och vid genomförande av värdepapperstransaktioner mellan finansinstitut, är undantagna från mervärdesskatteplikt?

-
- ⁽¹⁾ Rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningskatter — Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund (EGT L 145, s. 1; svensk specialutgåva, område 9, volym 1, s. 28).

Talan väckt den 13 juli 2010 — Europeiska kommissionen mot Republiken Grekland

(Mål C-353/10)

(2010/C 246/56)

Rättegångsspråk: grekiska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: M. Patakia)

Svarande: Republiken Grekland

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

— fastställa att Republiken Grekland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt rådets direktiv 2006/117/Euratom av den 20 november 2006 om övervakning och kontroll av transporter av radioaktivt avfall och använt kärnbränsle⁽¹⁾ genom att inte inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet, eller i vart fall genom att inte underrätta kommissionen om sådana åtgärder, och

— förplikta Republiken Grekland att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Fristen för att införliva direktiv 2006/117 med nationell rätt löpte ut den 25 december 2008.

-
- ⁽¹⁾ EUT L 337, s. 21.